

Arrest

nr. 162 323 van 18 februari 2016
in de zaak RvV X IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 april 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juni 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. AVAKYAN, die loco advocaat A. EI MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie werd deze aanvraag op 13 april 2012 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.12.2009 werd ingediend door:

*BM (R.R.: xxx) ook gekend als: LM geboren op (...)1977
nationaliteit: Marokko
geboren te Taza op 00.00.1974
adres: (...) 8500 Kortrijk*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen enkel element aanhaalt als mogelijke buitengewone omstandigheid waardoor hij de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Concreet dienen wij dus te stellen dat er geen enkele buitengewone omstandigheid is waardoor betrokkene zijn aanvraag niet zou kunnen indienen in zijn land van herkomst.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving. De studie van het administratief dossier heeft echter aangetoond dat betrokkene onder zijn aliasnaam reeds veroordeeld werd (vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk d.d. 23.11.2007 - Not nr. K060.L112336/07).

De overige elementen met betrekking tot de integratie van mijnheer - nl. dat hij alhier al verschillende jaren ononderbroken zou verblijven, dat hij zijn centrum van affectieve, sociale en economische belangen in België zou hebben, dat hij goed geïntegreerd zou zijn, dat hij Nederlandse taallessen zou hebben gevolgd, dat hij Nederlands en Frans zou spreken, dat hij werkbereid zou zijn, dat hij een arbeidsovereenkomst d.d. 30.11.2009 kan voorleggen, dat hij alhier een ruim netwerk van familie en vrienden zou hebben en dat hij verschillende verklaringen kan voorleggen - hebben betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het Verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel werpt verzoeker een schending op van het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat hij geen buitengewone omstandigheden had moeten aantonen en beroept zich daarvoor op de instructie van 19 juli 2009.

2.1.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker bij zijn kritiek niet betwist dat hij geen buitengewone omstandigheden aantoont, en derhalve erkent niet te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Verzoeker houdt echter voor dat op zijn aanvraag om machtiging tot verblijf de criteria van de vernietigde instructie dienden te worden toegepast, die een uitzondering zouden vormen op artikel 9bis van de vreemdelingenwet en de aldaar gestelde voorwaarden. Hij meent dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie bij het nemen van zijn beslissing, door te onderzoeken of verzoeker buitengewone omstandigheden aantoont, handelde in strijd met het rechtszekerheids-, minstens het vertrouwensbeginsel.

Dergelijke redenering kan niet worden gevolgd. Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het tijdstip dat de handeling wordt verricht en dat de overheid daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken (RvS 22 maart 2004, nr. 129 541). Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dient te honoreren (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021).

Verzoeker gaat voorbij aan het feit dat het de gemachtigde van de staatssecretaris niet toekomt af te wijken van de wettelijke bepalingen bij het nemen van een beslissing.

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. [...]"

Het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel laten als beginselen van behoorlijk bestuur het bestuur niet toe om deze beginselen contra legem toe te passen (P. POPELIER, 'Beginnelsen van behoorlijk bestuur: begrip en plaats in de hiërarchie van de normen', in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (éd.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, 2006, Die Keure, Brugge, 33).

Ook verzoekers betoog, dat de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie zich in het verleden geëngageerd heeft deze instructie te blijven toepassen, doet geen afbreuk aan het feit dat de wet voorziet dat buitengewone omstandigheden dienen te worden aangetoond. Verzoekers kritiek is derhalve niet van aard afbreuk te doen aan de geldende bepalingen van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Er anders over oordelen zou in strijd zijn met het legaliteitsbeginsel.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft derhalve op rechtsgeldige wijze onderzocht of verzoeker voldeed aan de door artikel 9bis van de vreemdelingenwet gestelde voorwaarde tot het aantonen van buitengewone omstandigheden. Verzoeker kan ook bezwaarlijk voorhouden dat de inhoud van het recht voor hem niet voorzienbaar zou zijn geweest, dan wel dat zijn rechtmatig vertrouwen zou zijn geschonden.

De instructie van 19 juli 2009 waarop verzoeker zich beroept is met een arrest van de Raad van State nr. 198.769 van 9 december 2009 vernietigd omdat deze instructie *"het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen omdat "door dit in de bestreden instructie te doen een aan de wetgever voorbehouden*

domein wordt betreden" en omdat "uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt".

Dit vernietigingsarrest heeft werking erga omnes, zodat verzoeker zich niet kan beroepen op de vernietigde instructie. Ingevolge de vernietiging ervan, kan de instructie niet langer worden beschouwd als een geldige rechtsbron.

Verzoeker slaagt er dan ook niet in te bewijzen dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie op onredelijke of onvoorzienbare wijze zou hebben gehandeld. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie heeft niets meer gedaan dan artikel 9bis van de vreemdelingenwet op correcte wijze toe te passen.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In het tweede middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet. Hij betoogt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie bij het nemen van zijn beslissing het gelijkheidsbeginsel zou hebben geschonden door een wijziging aan te brengen in zijn administratieve praktijk.

2.2.2. Er kan slechts sprake zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel indien verzoeker met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat gelijkaardige situaties ongelijk worden behandeld. Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan die een vergelijking inhouden van zijn situatie met de situatie van andere vreemdelingen, en die zouden aantonen dat personen in een gelijkaardige situatie als deze van verzoeker op een andere wijze werden behandeld.

Verzoeker maakt geen schending van het gelijkheidsbeginsel aannemelijk met zijn vage verwijzing naar de *"dossiers behandeld voor 5 oktober 2011"*.

De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn kritiek meent dat de gemachtigde de vernietigde instructie diende toe te passen, hoewel deze in strijd is met artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de gemachtigde niet op kennelijk onredelijke wijze, en conform de ter zake geldende regelgeving, in het bijzonder overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet, heeft geoordeeld dat verzoeker geen buitengewone omstandigheden heeft aangetoond die verantwoord zijn dat hij zijn aanvraag in België zou indienen.

Een schending van het gelijkheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC